

m.v. til borgere og virksomheder m.fl. og kontrol af, om betaling finder sted inden for den fastsatte betalingsfrist, samt eventuelt efterfølgende udsendelse af rykkere. Ved inddrivelse forstås anvendelse af lovgivningens tvangsinddrivelsesmidler i form af eksempelvis lønindeholdelse, inddrivelsesret, modregning, indgivelse af konkursbegæring og frivillige betalingsordninger. Med loven sikredes det, at kommunerne kunne etablere et bredt samarbejde på opkrævnings- og inddrivelsesområdet, der indbefatter alle inkasso-funktioner. Et samarbejde mellem kommuner om selve opkrævningsfunktionen, der består i almindelig administration i form af foretagelse af beregninger, udsendelse af opkrævninger, udsendelse af rykkere m.v., kræver ikke lovhjemmel, idet der er tale om faktisk forvaltningsvirksomhed.

I august 2004 var der etableret 11 kommunale samarbejder om opkrævning og inddrivelse. Samarbejdsaftalerne omfatter 35 kommuner.

Den udvikling i retning af at samle inddrivelsen i større enheder på tværs af kommuneskel med henblik på at opnå stordriftsdele, som loven om kommunalt samarbejde om opkrævning og inddrivelse er udtryk for, videreføres og optimeres nu med samlingen af inddrivelsesopgaven hos én statslig myndighed.

Det er fortsat op til fordringshaverne at tilrettelægge selve opkrævningsarbejdet, der afhængigt af lovgivningen og praksis på de enkelte områder kan omfatte udsendelse af opkrævninger eller indgåelse af betalingsaftaler og afdragsordninger, kontroller med at betalingen sker og rykkerprocedurer. Kommunerne og andre fordringshavere har derfor fortsat mulighed for at tage sociale og andre hensyn ved tilrettelæggelsen af det almindelige opkrævningsarbejde. Det er midlertidigt ikke hensigten, at der i dette arbejde skal indgå egentlige betalingssevnevurderinger eller anden ressourcekrævende sagsbehandling i forbindelse med f.eks. indgåelse af en betalingsaftale, men derimod følges mere skematiske og enkle procedurer.

Forslaget tilgodeser således på den ene side hensynet til administrative lettelser og effektiviseringer i opkrævnings- og inddrivelsesarbejdet samtidig med, at der på den anden side gives plads til fleksibilitet og individuelle hensyn af bl.a. social karakter i forhold til skyldneren. Tilsvarende indsatsstrategien på Skatteministeriets område, skal opkrævnings- og inddrivelsesarbejdet afspejle, at skyldnere, der har viljen men ikke evnen til at betale, skal mødes af en fleksibel og "hensyntagende" inddrivelsesstrategi.

Anvendelsesområdet for loven er samtlige fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, her-

under foruden fordringer, der tilkommer det offentlige, også fordringer, som det offentlige inddriver på vegne af andre f.eks. underholdsbidrag. Loven omfatter også rent kommunale krav, der ikke er tillagt særlige inddrivelsesmidler. Også udenlandske krav, der inddrives af myndigheder i Danmark, og danske krav, der inddrives af myndigheder i udlandet, skal efter forslaget behandles af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Lovforslaget indebærer, at de gældende regler og praksis vedrørende opkrævning og inddrivelse vedrørende de enkelte fordringer i særlovgivningen fortsat skal finde anvendelse. Det hænger sammen med, at der i nærværende lovforslag ikke lægges op til en egentlig regelharmonisering og -forenkling og samling af reglerne i én lov. Enkelte tilpasninger vil dog blive foreslået i særlovgivningen i det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet).

I lovforslaget fastlægges snitfladen og kompetenceforholdet mellem de kommunale og statslige fordringshavere på den ene side og den nye restanceinddrivelsesmyndighed på den anden.

For det første foreslås det, at de kommunale og statslige fordringshavere som led i opkrævningsarbejdet efter anmodning fra skyldneren fortsat skal have mulighed for at tillade afdragsvis betaling. Det er tanken, at fordringshaveren pr. kulance under hensyn til det skyldige beløbs størrelse skal kunne bevilge skyldneren en udvidet betalingsfrist, hvis der f.eks. foreligger midlertidige likviditetsproblemer. Der kan også være tale om, at et forfaldent beløb f.eks. kan afdrages i rater.

For det andet lægges der op til, at fordringshaverne fortsat gives mulighed for at give henstand med betalingen inden for en rimelig tidsramme og under hensyntagen til gældens størrelse i overensstemmelse med lovgivningens regler herom.

I det omfang skyldneren i forvejen er kendt af fordringshaveren, f.eks. som social klient i den kommunale socialforvaltning, vil kendskabet til skyldnerens økonomiske og sociale situation selvsagt kunne indgå i vurderingen af, om kommunen som fordringshaver finder det rimeligt og hensigtsmæssigt at tillade afdragsvis betaling eller henstand frem for at oversende fordringen til inddrivelse i restanceinddrivelsesmyndigheden under Skatteministeriet.

På den anden side er det ikke hensigten, at den enkelte fordringshaver skal afkræve skyldneren dokumentation eller indhente yderligere oplysninger om skyldnerens forhold med henblik på at foretage en be-